

Uchwała Nr 9/2015
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie
z dnia 19 stycznia 2015 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Gminy Milejów.

Na podstawie art. 91 ust. 1 w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 z późn. zm.) – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie

uchwała, co następuje :

stwierdza się nieważność uchwały Nr III/13/14 Rady Gminy Milejów z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie wprowadzenia zwolnień od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis z powodu naruszenia art. 6 ust. 3 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 849).

U z a s a d n i e

Uchwała Rady Gminy Milejów, o której mowa w sentencji, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie w dniu 19 grudnia 2014 r. W wyniku jej zbadania w trybie nadzoru Kolegium RIO podjęło w dniu 8 stycznia 2015 r. uchwałę Nr 2/2015 w sprawie wszczęcia postępowania nadzorczego w celu stwierdzenia nieważności ocenianej uchwały, uznając, że jej postanowienia w istotny sposób naruszają prawo.

Mocą tej uchwały Rada Gminy Milejów zwolniła od podatku od nieruchomości przez okres 3 lat nowo wybudowane budynki i budowle lub ich części przeznaczone do prowadzenia działalności gospodarczej, pod warunkiem wykorzystywania ich do tej działalności oraz nowo nabyte grunty, budynki i budowle lub ich części przeznaczone do prowadzenia działalności gospodarczej, pod warunkiem wykorzystywania ich do tej działalności i w których to nieruchomościach dotychczas nie prowadzono działalności gospodarczej przez okres co najmniej 1 roku (§ 1 ust. 1 uchwały). Odnosząc się do powyższej regulacji Kolegium wskazuje, że zwolnienie nie powinno być udzielane z zastrzeżeniem warunku („pod warunkiem wykorzystania (...))”.

W § 1 ust. 2 uchwały Rada Gminy postanowiła, że zwolnienie przysługuje w wysokości 60 % w pierwszym roku, 40 % w drugim roku i 20 % w trzecim roku, co oznacza, że Rada wprowadziła zwolnienia częściowe. Taki sposób określenia wysokości zwolnień stanowi w ocenie Kolegium istotne naruszenie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 849), który upoważnia radę gminy wyłącznie do wprowadzenia zwolnień od podatku, czyli wyłączenia w całości danego przedmiotu spod obowiązku podatkowego. Procentowe określenie wysokości zwolnienia jest obniżeniem wysokości podatku czyli ulgą podatkową a pojęcie „zwolnienie” i „ulga” nie są tożsame w ustawach podatkowych.

W § 1 ust. 6 uchwały wprowadzono zastrzeżenie, że zwolnienia określone uchwałą nie przysługują przedsiębiorcom, którzy posiadają zaległości podatkowe wobec Gminy Milejów. Tego typu postanowienia stanowią podmiotowe zróżnicowanie podatników uprawnionych do korzystania ze zwolnienia, podczas gdy rada jest uprawniona, na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wyłącznie do ustanawiania zwolnień przedmiotowych.

Także § 2 uchwały zawiera postanowienia wykraczające poza delegację ustawową zawartą w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przepis ten upoważnia radę gminy wyłącznie do wprowadzenia w podatku od nieruchomości innych zwolnień przedmiotowych niż określone ustawowo. Nie daje zatem podstaw do określenia przez radę gminy dodatkowych informacji dotyczących zwalnianych nieruchomości, zawartych w załączniku do uchwały (§ 2 ust. 1 uchwały). Dane dotyczące podmiotu i przedmiotu opodatkowania rada gminy określa, w drodze uchwały – stosownie do art. 6 ust. 13 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych – we wzorach formularzy zawierających informację o nieruchomościach i obiektach budowlanych (osoby fizyczne) oraz deklarację na podatek od nieruchomości (osoby prawne, jednostki organizacyjne oraz spółki niemające osobowości prawnej). Brak również podstaw do określania w badanej uchwale wykazu dokumentów, do których przedłożenia zobowiązano przedsiębiorcę (§ 2 ust. 2 uchwały). Wskazuje się przy tym, że wymienione w § 2 ust. 2 pkt 1 uchwały oświadczenie dotyczące m.in. charakteru i zakresu prowadzonej działalności a także kategorii podmiotów korzystających z usług wykonywanych przez przedsiębiorcę, nie ma związku z przedmiotem zwolnienia, natomiast obowiązek dostarczania organowi podatkowemu informacji o uzyskanej pomocy publicznej (§ 2 ust. 2 pkt 2-4 uchwały) wynika bezpośrednio z art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 z późn. zm.).

Także postanowienia § 4 uchwały wykraczają poza ustawowe upoważnienie wynikające z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a ponadto materia objęta tym przepisem regulowana jest ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.) oraz cytowaną ustawą o podatkach i opłatach lokalnych.

W § 4 ust. 1 zobowiązano przedsiębiorcę, w przypadku utraty prawa do korzystania ze zwolnienia od podatku od nieruchomości, do pisemnego powiadomienia organu podatkowego w terminie 14 dni od dnia wystąpienia okoliczności powodujących utratę tego prawa. Rada gminy nie ma upoważnienia do określania nowych obowiązków informacyjnych dla podatników, natomiast zgodnie z przepisami, jeżeli w trakcie roku podatkowego zaistniało zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania, przedsiębiorca będący osobą fizyczną jest zobowiązany złożyć – w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tego zdarzenia – informację o nieruchomościach i obiektach budowlanych (art. 6 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych), zaś przedsiębiorca będący osobą prawną zobowiązany jest, w tym samym terminie, odpowiednio skorygować deklarację na podatek od nieruchomości (art. 6 ust. 9 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych).

Postanowienia § 4 ust. 2 dotyczące utraty prawa do korzystania ze zwolnienia od pierwszego dnia miesiąca, w którym wystąpiły okoliczności utraty tego prawa, naruszają przepis art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z nim w przypadku

zaistnienia w trakcie roku podatkowego zdarzenia mającego wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku, podatek ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie.

Ustalony w § 4 ust. 3 obowiązek przedsiębiorcy, który utracił prawo do korzystania ze zwolnienia z podatku, do zwrotu uzyskanej w wyniku zwolnienia z podatku kwoty wraz z odsetkami jak od zaległości podatkowych w terminie 30 dni od dnia utraty prawa do zwolnienia, jest niezgodny z przepisami Ordynacji podatkowej. W odniesieniu do podatników będących osobami fizycznymi, dla których zobowiązanie podatkowe powstaje z chwilą doręczenia decyzji ustalającej wysokość podatku (art. 21 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej) termin płatności wynosi, zgodnie z art. 47 § 1 Ordynacji podatkowej, 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Natomiast w odniesieniu do podatników będących osobami prawnymi, w sytuacji utraty prawa do korzystania ze zwolnienia są oni zobowiązani do złożenia korekty deklaracji, a podatek wykazany w deklaracji jest podatkiem do zapłaty (art. 21 § 1 pkt 1 i § 2 Ordynacji podatkowej). Dopiero niezapłacenie podatku w terminie skutkuje powstaniem zaległości podatkowej, od której – jak stanowi art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej – naliczane są odsetki za zwłokę

Sytuacje związane z niedopełnieniem przez podatnika warunków uprawniających do skorzystania z uzyskanej ulgi podatkowej reguluje też art. 69 Ordynacji podatkowej. Niezgodne ze wskazanymi wyżej przepisami Ordynacji podatkowej są w konsekwencji również postanowienia § 4 ust. 4 uchwały nakładające na przedsiębiorcę, który wprowadził w błąd organ podatkowy, co do spełnienia warunków uprawniających do zwolnienia z podatku, sankcje określone w § 4 ust. 3 tej uchwały.

W posiedzeniu Kolegium uczestniczył przedstawiciel gminy p. Tomasz Suryś – jej wójt, który nie zakwestionował zasadności zawartych we wszczęciu postępowania nadzorczego zarzutów wobec uchwały. Wskazał jedynie na motywy, które skłoniły Radę do przyjęcia zawartych w uchwale uregulowań.

Kolegium Izby nie znalazło podstaw do zmiany swego stanowiska w sprawie i wobec nieusunięcia wskazanych uchybień przez Radę Gminy Milejów we własnym zakresie, w oparciu o powołane na wstępie przepisy prawa, orzekło jak w sentencji.

Na tę uchwałę przysługuje Radzie Gminy Milejów prawo wniesienia skargi – za pośrednictwem Kolegium RIO w Lublinie – do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Rada Gminy Milejów,
2. Wójt Gminy Milejów.